

Περίληψη: Σ' αυτό το άρθρο εξετάζουμε και περιγράφουμε πως το διακριτό και το συνεχές βοήθησαν στον σχηματισμό της μεταφυσικής του Leibniz. Η βασική τριβή είχε να κάνει με το γεγονός ότι το διακριτό και θεμελιοκρατικό δόγμα περί πεπερασμένης αναλυσιμότητας της ουσίας, βρισκόταν σε απόλυτη αντίθεση με την θέση περί άπειρης διαιρεσιμότητας του χωρικά εκτεταμένου. Η λύση του Leibniz ήταν να αποσύρει τις μονάδες του από την χωροχρονικότητα και να τις καταστήσει, κατά κάποιον τρόπο, τους προοπτικούς καθρέπτες του σύμπαντος.

